

[Energiministeren]

På denne baggrund kan regeringen ikke støt- te beslutningsforslag nr. B 81.

Beslutningsforslag nr. B 82 indebærer, at energikonsulenter også skal varetage infor- mation af offentlige og private brugere, her- under virksomheder m.v., vedrørende elbe- sparelsesmuligheder, og tilskudsordningen efter loven om begrænsning af energiforbru- get i bygninger, jfr. lovebekendtgørelse nr. 366 af 30. juni 1982, skal fortsætte uændret i for- hold til 1984 efter den 1. januar 1985.

Energikonsulentordningen blev etableret i forbindelse med lov nr. 477 af 14. september 1977 om statstilskud til energibesparende foranstaltninger vedrørende bygninger med det formål at rådgive husejere om mulighe- derne for besparelser på opvarmningsområ- det og ved fremstilling af varmt brugsvand. Energikonsulentordningen hører under bolig- ministerens ressort. En udvidelse af energi- konsulentordningens opgaver som foreslået anses ikke for mulig, da de nuværende kon- sulenters faglige baggrund ikke er elteknisk, men først og fremmest byggeteknisk. I givet fald måtte der i stedet etableres en særlig konsulentordning på elbesparelsesområdet.

På forhånd må det dog anses for givet, at en sådan ordning kun vil finde meget ringe anvendelse. Blandt mindre forbrugere vil der således næppe være incitament til at benytte elkonsulenter, da konsulentonoraret må af- vejes i forhold til besparelsesmuligheden, og da der ikke er basis for at etablere en statstil- skudsordning, f.eks. til omlægning og forny- else af forbrugernes eludstyr. Blandt større forbrugere er der i forvejen en økonomisk fordel ved og også en tradition for at søge faglig bistand til at opnå besparelser på elområdet. Hertil kommer, at såvel energi- spareudvalget som producenter af eludstyr og elleverandører m.v. informerer både små og store elforbrugere om besparelsesmulighe- derne.

En ordning som den foreslåede vil derfor næppe kunne bidrage markant til hushold- ningernes, virksomhedernes og det offentli- ges løbende bestræbelser for at reducere elforbruget.

Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget om en udvidelse af energikonsulenternes op- gaver eller etablering af en særlig konsulent- ordning for elområdet.

Med hensyn til forslaget om en uændret forlængelse af tilskudsordningen efter loven

om begrænsning af energiforbruget i bygnin- ger, som sorterer under min kollega boligmi- nisteren, kan jeg på boligministerens vegne sige, at det allerede ved vedtagelsen af var- mesynsloven i 1982 blev fastsat, at ordningen ophørte med udgangen af 1984.

Det kan konstateres, at ordningen har fun- det betydelig anvendelse i den tid, der er gå- et, og at en væsentlig del af boligmassen er blevet bedre isoleret. En forlængelse af til- skudsordningen vil imidlertid indebære en forøgelse af statens udgifter og harmonerer derfor dårligt med regeringens øvrige spare- bestræbelser.

Endvidere er det regeringens opfattelse, at byggeriets tilrettelæggelse, herunder en jævn byggerytme, mest hensigtsmæssigt opnås med så få særordninger som muligt. Regeringen er imidlertid positiv over for, at der også fremtidig bliver isoleret i stort omfang, og der vil også blive lagt vægt på en fortsat infor- mation om såvel de økonomiske som de komfortmæssige fordele ved isoleringsarbej- der.

Nye projekter må derfor som forudsat i varmesynsloven efter udgangen af 1984 sæt- tes i gang uden tilskud og alene med det ikke uvæsentlige incitament, at det kan betale sig at isolere.

Jeg skal endelig pege på, at der stadig eks- isterer et krav om, at alle bygninger – altså ikke blot boliger – der handles efter 1. januar 1985, som et minimum skal have en varme- synsrapport.

Regeringen kan således ikke gå ind for en forlængelse af tilskudsfristen som foreslået af SF.

Beslutningsforslag nr. B 83 drejer sig om ophør af tildeling af statstilskud til eldrevene varmepumper, og forslaget indebærer, at det er regeringens opgave at sørge for, at man ikke længere kan opnå sådanne statstilskud i henhold til tilskudsordningen til udnyttelse af vedvarende energikilder. Hensigten med tilskudsordningen for vedvarende energikil- der er at støtte de enkelte anlægstyper, indtil økonomien er tilstrækkelig gunstig. Det har medført, at støtten til mindre halm- og træfy- ringsanlæg er faldet væk, fordi disse anlæg nu er klart økonomisk rentable uden støtte. Endvidere blev tilskudsprocenten for varme- pumper i 1982 sat ned fra 20 pct. til 10 pct., da økonomien i disse anlæg var blevet for- bedret.